

храната на армията. Полковник Лавчиев знаеше всяка сутрин в кои магазини на ^{в столицата} столицата какво има. Ние ^{царският} отивахме, отделяхме за армията и каквото остане давахме на комитетите по прехраната в околните градове. За Драма пращаме главно царевица. Този край ние бяхме окупирали тогава и там имаше голям глад. Тогава дойде при мене Исмаил Хакъбей. Беше депутат от Гюмюрджина, от Солун. Беше ходил при Протогеров и ген. Протогеров го беше изпратил при мене да реша въпроса. Искаше десет вагона царевица. Казах му, че сделката би била много добра и за него и за нас, но ние не можем да оставим в това време частно лице да внася царевицата и по този начин да експлоатира местното население. Той имаше и един съдружник. Това беше още когато беше на влас партията на Радославов. Казах на Протогеров, че ще се изложим. Ако трябва нещо да се направи, ние трябва да намерим начин да изпратим нещо. Тогава решихме да пращаме системно и по някой вагон царевица за населението.

Този Есмаил Хакъбей после отива в Цариград и става най-довереното лице на Мустафа Кемал. И през 1924²⁵ година, срещу Нова година, аз отидох в Цариград да проуча положението на тютюневия пазар в Турция. Тогава ние имаме много лоша реколта, а те имаха много добра. Някои наши търговци отидоха да купят тютюн оттам и по ^о този начин сами станаха конкуренти на българските тютюни. Нашата търговия беше много интересна. В нея постоянно имаше една вътрешна борба. Та тук на един прием се видях с Есмаил Хакъбей.

Тодор Александров всеки ден идеше при Протогеров и беше един много порядъчен човек. После в Македонската организация станаха невероятни работи. Убиха го през 24 година. Тогава Кр. Чапрашиков беше скъсал с тях. Разбра, че вътре ставаха борби.

Най-големият му брат беше Александър /Санде/ Чапрашиков. Беше малко грандоман, имаше малка търговия. Направи нова голяма къща на "Евлоги Георгиев". Другият брат е Стефан Чапрашиков. Той беше един от секретарите на Фердинанд. Беше много шлифован, протоколен, интелигентен. Но и той беше много меркантилен. Не беше политически чист. Нямаше постоянна политическа партия. Нагаждаше се. Най-накрая образува една фирма/към 30-те години/ "Стефан Чапрашиков и Сие". Сие-то беше ^сДимитър Божков /жив е/, негов сестрин син. Вземаха доставки за ^с"Рейсма" на комисионни начала. До край на Голямата война той беше със Съглашението, като демократ. Не е бил за гермаците. И това беше под влиянието на Крум. В последствие живя повече в Берлин. Тук работеше, печелеше доста добра ^ссума, като разполагаше с повече от половината. Имаше манията да учи кенлерите от кабаретата да му се покланят и да му казват "екселен^т". Но голям беше всъщност само там. Политическо значение нямаше. Лошо го гледаха още преди Девети септември за това негово хамелионство. И след Девети още продължаваше доставките на "Рейсма". По времето на Муравиев взе решение и отиде до Швейцария.